

เจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพ ของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี

ATTITUDES OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS TOWARDS VOCATIONAL EDUCATION OF SCHOOLS IN SARABURI PROVINCE

กัญณภัทร หุ่นสุวรรณ¹, และลัดดา แดงหอม²

(Received : July 2, 2019 ; Revised : August 5, 2019 ; Accepted : September 20, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อการศึกษายาอาชีพที่มีผลการเรียนต่างกัน 3) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสถานศึกษาจังหวัดสระบุรีที่ศึกษาในสถานศึกษาต่างสังกัด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรีทุกสังกัด มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบบเป็นสัดส่วน โดยใช้สังกัดเป็นหน่วยการสุ่มตามสัดส่วนประชากรแต่ละสังกัด จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนสายอาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.86 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One Way ANOVA และการทดสอบรายคู่ด้วยการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe's test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนที่ได้จากแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีผลการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ผลการวิเคราะห์เจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี โดยภาพรวม จำแนกตามผลการเรียนและตามสถานศึกษาในสังกัด มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เจตคติที่มากที่สุดได้แก่การฝึกงานในสถานประกอบการช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ รองลงมาคือ ระหว่างเรียนนักเรียนสามารถหารายได้เสริมได้ และมีหลักสูตรวิชาชีพให้เลือกเรียนหลากหลาย สำหรับเจตคติน้อยที่สุด ได้แก่ เด็กเรียนสายอาชีพเป็นเด็กเกเรและเรียนไม่เก่ง

1.2 ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง พิจารณาตามผลการเรียน พบว่า เจตคติของผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เจตคติของผู้เรียนที่มีผลการเรียน 2.00-3.00 และเจตคติของผู้เรียนที่มีผลการเรียน 3.01-4.00 อยู่ในลำดับสุดท้าย

¹ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระบุรี

²ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระบุรี

1.3 ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามสถานศึกษาในสังกัด ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง พิจารณาตามสถานศึกษาในสังกัดพบว่า เจตคติของผู้เรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย และการปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เจตคติของผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เจตคติของผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต1 และสระบุรี เขต 2 อยู่ในลำดับสุดท้าย

2. การเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามผลการเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามสถานศึกษาในสังกัด ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : เจตคติของผู้เรียน, การศึกษายาอาชีพ

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the attitudes of lower secondary school students towards vocational education in schools in Saraburi Province, 2) to compare the attitudes of lower secondary school students in schools in Saraburi province, 3) to compare the attitudes of lower secondary school students in schools in Saraburi province that are studying in different schools. The sample group consisted of lower secondary school students in every educational institution in Saraburi province with coming from stratified random sampling by using the random sampling unit according to the population proportion, consisting of 400 people. Tools used in the study were questionnaires of learners' attitude towards vocational education. The reliability of the whole questionnaire was 0.86. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, One Way ANOVA and the pairing test with the Scheffe's test.

The research finding were as follows :

1. General information of the students from the questionnaire found that most of the respondents were female, with scores of 3.00 and above that were currently studying in Mattayomsuksa 1 as a school under the Secondary Educational Service Area Office 4. The results of attitude analysis of lower secondary school students towards vocational education of schools in Saraburi province. The overall was classified according to academic performance and classified by the affiliated educational institution under with the following details :

1.1 The results of the attitude of lower secondary school students towards vocational education in schools in Saraburi Province Overall, the overall was at a moderate level. When considering each item, it was found that the most attitudes, such as workplace internships help students to have experience, followed by while students were able to find extra income and there were many vocational courses to choose. The least attitudes were vocational students who were unruly and not good at learning.

1.2 Effects of attitude of lower secondary school students towards vocational education of schools in Saraburi Province classified by academic performance, the overall was at a moderate

level. Considered according to the results of the study found that the attitudes of the students with grades below 2.00 the most, followed by attitudes of learners with grades 2.00-3.00 and attitude of learners with grades 3.01-4.00 were in the final order.

1.3 The study of the attitudes of lower secondary school students towards vocational education in schools in Saraburi Province classified by affiliated educational institution, the overall was at a moderate level. Considering according to the affiliated educational institution under which it was found that the attitudes of learners under the Office of Non-formal Education and informal education and local government were the most, followed by the students' attitudes under the Office of Educational Service Area 4, the attitude of the students Learning under the Saraburi Primary Educational Service Area Office 1 and Saraburi Area 2 was in the final order.

2. Comparison of attitude of lower secondary school students towards vocational education in schools in Saraburi Province classified by academic performance, the overall was not different which does not conform to the assumptions set.

3. Comparison of the attitudes of lower secondary school students towards vocational education in schools in Saraburi Province classified by affiliated educational institution, the overall was not different which does not conform to the assumptions set.

Keywords : Attitudes of Students, Vocational Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมเป็นหลักการ ในการพัฒนาประเทศชาติ ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นหนึ่งในกลไกที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นทิศทางการพัฒนาคนจะประสบความสำเร็จได้อยู่ที่นโยบายของรัฐในการจัดการศึกษาของชาติ เพราะการศึกษาเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนรู้เกิดแนวคิดทฤษฎี หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เป็นส่วนผลักดันให้เกิดการพัฒนา จึงต้องการให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงและเสมอภาคมากที่สุด และมุ่งเน้นที่จะพัฒนาหรือขับเคลื่อนสังคมไทยให้เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเป็นสังคมเศรษฐกิจบนฐานความรู้ (Knowledge – Based Economy : KBE) ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ การฝึกทักษะอบรม และสร้างทัศนคติต่ออาชีพให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจของประเทศภายใต้สถานการณ์ใหม่ของโลก และให้ผู้เรียนสามารถสร้างงานอาชีพด้วยตนเองได้ เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เข้มแข็งและมีคุณภาพ 3 ด้าน ด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคน และสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ คือ (1) เป็นสังคมแห่งคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญา (2) เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และ (3) เป็นสังคมที่สมานฉันท์ และเอื้ออาทรต่อกันสู่ความเจริญก้าวหน้าของประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550 : 50) ซึ่งปัจจุบันการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ มีการขาดแคลนกำลังคนที่จำเป็นทั้งระดับกลางและระดับสูงของประเทศ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550 : 48) จึงเป็นเหตุของการขาดการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ แม้แรงงานไทยที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2545-2548 ได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 35.6 เป็นร้อยละ 39.8 ก็ตาม แต่ความต้องการ ของภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรมมีถึงร้อยละ 60 รัฐจึงต้องเข้ามามีส่วนในการวางนโยบายด้านการพัฒนาคนที่จะผลักดันให้เกิดการตอบสนองต่อการสร้างความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย

กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของการเพิ่มโอกาส การจัดการศึกษาในประเทศไทย มีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษาสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในไทยนั้นได้กำหนดให้พลเมือง

ไทยต้องจบการศึกษาอย่างน้อยที่สุดในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและต้องเข้ารับการศึกษาย่างช้าสุดเมื่ออายุ 7 ปี ซึ่งการศึกษาภาคบังคับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแบ่งออกเป็นระดับชั้นประถมศึกษา 6 ปีและมัธยมศึกษา 6 ปีนอกจากนี้แล้วการศึกษาขั้นพื้นฐานยังรวมถึงการศึกษาปฐมวัย อีกด้วย ในปัจจุบันการศึกษาในประเทศไทยมีทั้งสิ้น 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับระบบการศึกษาในโรงเรียนของประเทศไทยนั้นจะแบ่งการศึกษออกเป็น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้จะมีการจัดการศึกษาในสายสามัญแล้ว ยังมีการจัดการศึกษาในสายอาชีพได้แก่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งในระดับชั้น ปวช. 1-3 นั้นจะเทียบเท่ากับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยนักเรียนที่เลือกสายสามัญมักมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ส่วนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพมักวางแผนเพื่อเตรียมพร้อมสู่การประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนมีทางเลือกในการเข้าสู่การศึกษาที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ผู้เรียนในสายอาชีพทั้งผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สามารถเข้าสู่เส้นทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นควรให้จัดโครงการส่งเสริมเวทีและประชาคมเพื่อการจัดทำรูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานทางการศึกษาในระดับภูมิภาคและจังหวัดมีนวัตกรรมที่จะสนับสนุนการศึกษาที่ต่อเนื่องเชื่อมระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ สามารถพัฒนาทักษะผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบททางการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาชีพให้มีทักษะต่อยอดในสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมผ่านการจัดเวทีและประชาคมเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาทั้งในระดับภูมิภาคและจังหวัด

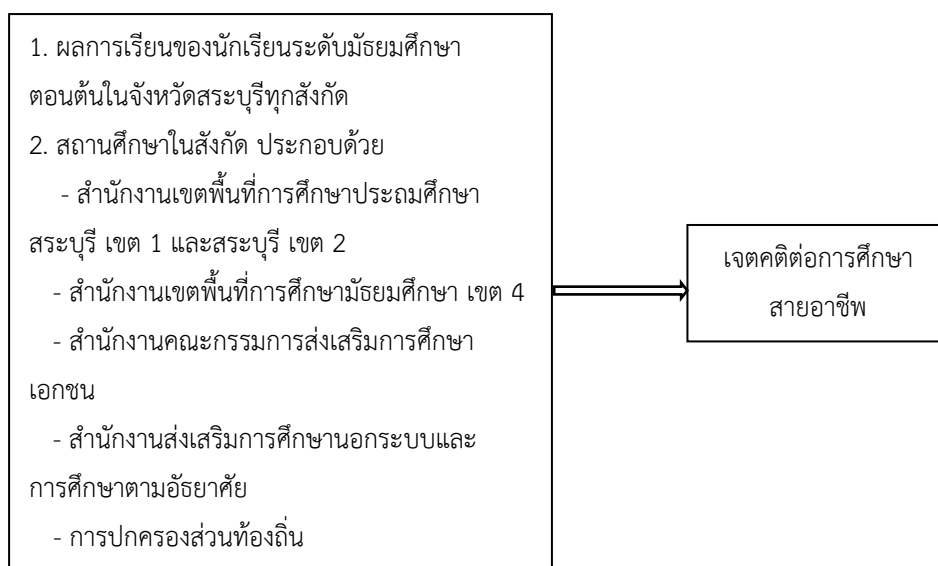
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระบุรี เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ ในการสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของทุกหน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดมีการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยกระบวนการสร้างประสบการณ์ระหว่างเรียนอย่างเหมาะสม และสนับสนุน การสร้างรายได้ระหว่างเรียน และสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำได้ทันที โดยความร่วมมือระหว่าง แหล่งงานกับสถานศึกษา ส่งเสริมให้มีศูนย์อบรมอาชีวศึกษาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชน สามารถเรียนรู้หาประสบการณ์ก่อนไปประกอบอาชีพโดยให้สถาบันอาชีวศึกษาดำเนินการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในแต่ละอาชีพ รวมทั้งจัดให้มีศูนย์ซ่อมสร้างประจำชุมชนเพื่อฝึกฝนช่างฝีมือและการสร้างทักษะ ในการให้บริการแก่ประชาชนได้มีการดำเนินการร่วมกับภาคเอกชนอย่างจริงจัง เพื่อส่งเสริมการศึกษาในสายอาชีวศึกษา ให้เป็นที่ยอมรับและสามารถมีรายได้สูงตามความสามารถได้ นอกจากนี้จังหวัดสระบุรีเป็นแหล่งอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ควบคู่กัน มีการจัดการศึกษาในระดับวิชาชีพ จึงจัดได้ว่าสามารถจัดสัดส่วนการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจึงได้ กำหนดให้มีโครงการส่งเสริมเวทีและประชาคมเพื่อการจัดทำรูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาขึ้นเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและบริบทของจังหวัดสระบุรี เพื่อส่งเสริมการศึกษาในสายอาชีวศึกษา ให้เป็นที่ยอมรับและสามารถมีรายได้ตามความสามารถของผู้เรียน

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรีซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสะท้อนกลับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการการศึกษาเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเด็กไทยทุกคนตามนโยบายด้านการพัฒนาคนที่จะผลักดันให้เกิดการตอบสนองต่อการสร้าง ความเจริญก้าวหน้าของประเทศไปสู่ความเป็นสากล และสามารถนำพาประเทศชาติให้รอดพ้นจากกระแสยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างปลอดภัยตลอดไป

วตุประสงคของการวษ

1. เพอศษเจตคตของผูเรยนชนมัธยศษตอนตนทม่ตอการศษสยอาชีพของสถานศษในจังหวศระบुर
2. เพอเปรยบเทยบเจตคตของผูเรยนชนมัธยศษตอนตนของสถานศษในจังหวศระบुरทม่ตอการศษสยอาชีพทม่ผลารเรยนตางกัน
3. เพอเปรยบเทยบเจตคตของผูเรยนชนมัธยศษตอนตนของสถานศษจังหวศระบुरทศษในสถานศษตางสงกต

กรอบแนวคตการวษ

สมมติฐานของการวษ

1. ผูเรยนชนมัธยศษตอนตนของสถานศษในจังหวศระบुरม่เจตคต ตอการศษสยอาชีพในระดับมากถ้ระดับมากที่สุด
2. ผูเรยนชนมัธยศษตอนตนของสถานศษในจังหวศระบुर ทม่ผลารเรยนตางกัน ม่เจตคตตอการศษสยอาชีพทแตกต่างกัน
3. ผูเรยนชนมัธยศษตอนตนของสถานศษในจังหวศระบुर ทศษในสถานศษตางสงกตม่เจตคตตอการศษสยอาชีพแตกต่างกัน

วธดำนเนนการวษ

ประชากรและกลุมตัวอย่าง

ประชากร ด้แก่ นกรเรยนระดับชนมัธยศษตอนตน ปการศษ 2561 จากสถานศษในจังหวศระบुरจำนวน 104 แห่ง จำนวนทงส้น 26,023 คน

กลุมตัวอย่าง ด้แก่ นกรเรยนระดับชนมัธยศษตอนตน ปการศษ 2561 จากสถานศษในจังหวศระบुर จำนวน 104 แห่ง จำนวนทงส้น 400 คน ซ่งกำหนดขนาดกลุมตัวอย่างทใช้ในการวษดวการใชสูตรของยามาเน (Yamane, 1973 : 125) โดยกำหนดระดับค่าความเช่มนท 95% และด้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชนภูมิ (Stratified

Random Sampling) แบบเป็นสัดส่วน โดยใช้สังกัดเป็นหน่วยการสุ่ม ตามสัดส่วนประชากรแต่ละสังกัดให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสระบุรีทุกสังกัด
 - 1) ต่ำกว่า 2.00
 - 2) 2.00 – 3.00
 - 3) 3.01 – 4.00
2. สถานศึกษาในสังกัด ประกอบด้วย
 - 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 และสระบุรี เขต 2
 - 2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4
 - 3) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
 - 4) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
 - 5) การปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อการเรียนสายอาชีพเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหาและเวลา และภาพรวมของการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นด้านเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนสายอาชีพ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพทั่วไป ซึ่งเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) เพื่อทราบข้อมูล สังกัด ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแนวของลิเคอร์ท โดยมีค่าน้ำหนักคะแนน กำหนดไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง มีเจตคติที่มีต่อการศึกษายาวิชาชีพเห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง มีเจตคติที่มีต่อการศึกษายาวิชาชีพเห็นด้วยอย่างมาก
- 3 หมายถึง มีเจตคติที่มีต่อการศึกษายาวิชาชีพเห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง มีเจตคติที่มีต่อการศึกษายาวิชาชีพเห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง มีเจตคติที่มีต่อการศึกษายาวิชาชีพเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียน ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการศึกษายาวิชาชีพ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาวิชาชีพ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเจตคติของผู้เรียนเพื่อเป็นกรอบในการสร้างคำถาม
- 3.2 สร้างแบบสอบถามเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการศึกษายาวิชาชีพ โดยใช้ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วยความคิดเห็นด้านเจตคติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหาและเวลา และภาพรวมของการเรียน ให้เลือกตอบตามความ

คิดเห็นของนักเรียน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยอย่างน้อย เห็นด้วยอย่างน้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ

3.3 ตรวจสอบคุณภาพขั้นตอนของแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (Index of item-objective congruence : IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC ดังต่อไปนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ได้ตามจุดประสงค์

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) แบบสอบถามนี้ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1

3.5 นำแบบสอบถามเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษาสายอาชีพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.86

3.6 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยประสานขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระบุรี เพื่อออกหนังสือไปยังหน่วยงานทางการศึกษาทุกสังกัด และสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือพร้อมแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนโดยละเอียด แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลมาพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมนำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 135)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มตามสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่า (F-test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า เพศหญิงร้อยละ 63.00 และเพศชายร้อยละ 37.00 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ร้อยละ 53.25 อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 36.00 และส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 คิดเป็นร้อยละ 58.30

2. ผลการวิเคราะห์เจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า เจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การฝึกงานในสถานประกอบการช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.78) รองลงมาคือ ระหว่างเรียนนักเรียนสามารถหารายได้เสริมได้ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.90) มีหลักสูตรวิชาชีพให้เลือกเรียนหลากหลาย ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.89), เด็กเรียนสายอาชีพเป็นเด็กเกเร เรียนไม่เก่ง เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 1.26)

3. ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามผลการเรียน ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.59) พิจารณาตามผลการเรียน พบว่า เจตคติของผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.51) รองลงมาได้แก่เจตคติของผู้เรียนที่มีผลการเรียน 2.00-3.00 ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.55) เจตคติของผู้เรียนที่มีผลการเรียน 3.01-4.00 อยู่ในลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.63)

4. ผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามสถานศึกษาในสังกัด ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.59) พิจารณาตามสถานศึกษาในสังกัด พบว่า เจตคติของผู้เรียนสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยและการปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.53) รองลงมาได้แก่ เจตคติของผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.64) เจตคติของผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 และสระบุรี เขต 2 อยู่ในลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.50)

5. การเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามผลการเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. การเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตาม สถานศึกษาในสังกัด ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 อาจยังมีเป้าหมายในการศึกษา ยังไม่ชัดเจน และยังขาดแรงจูงใจในการเรียนต่อสายอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับโรเจอร์ (Roger, 1978 : 208-209 อ้างใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 : 122) ได้กล่าวถึง ทศนคติ ว่าเป็นดัชนีชี้ว่า บุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยทศนคตินั้นมีรากฐานมาจาก ความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป และสอดคล้องกับภฤชญา สารทอง (บทคัดย่อ : 2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะข้อมูลทั่วไป การเห็นคุณค่าในตัวเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน

นักศึกษาสายอาชีพ และนักเรียนสายสามัญ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะตลอดจนปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาสายอาชีพ และนักเรียนสายสามัญ อายุ 16 - 18 ปี ในปีการศึกษา 2557 พบว่า นักศึกษาสายอาชีพและนักเรียนสายสามัญมีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับที่ปานกลาง

2. การศึกษาเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษาสายอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง พิจารณาตามผลการเรียน พบว่า เจตคติของผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการต่ำสนใจที่จะเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญเพราะปัญหาค่านิยมของสังคมให้ความสำคัญปริญญาบัตร การเรียนสายอาชีพ คือ เส้นทางของคนเรียนไม่เก่ง สอดคล้องกับภักชอุดา เสรีรัตน์ (2560) ได้ศึกษาปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า การเรียนสายอาชีพ คือ เส้นทางของคนเรียนไม่เก่ง การติดบอร์ดรายชื่อผู้เรียนที่เข้ามหาวิทยาลัยได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยที่จำแนกปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงสุด จำแนกได้เป็นลำดับที่ 2 เพราะวาระระดับผลการเรียนเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นสิ่งที่แสดง ถึงความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม บอกถึงความสามารถที่จะไปสู่เป้าหมายถือว่ามีความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนเป็นอย่างมากยิ่ง สอดคล้องกับเจตน์นที ราชเมืองมูล (2553) พบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษามี 5 ปัจจัย โดยผลการเรียนเฉลี่ยเป็นปัจจัยที่ลงผลมากที่สุด ซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่ชัดเจนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและไม่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ เพราะวาระเกรดเฉลี่ยของนักเรียนมีส่วนสำคัญ จินตนา โนนวงศ์ (2558) พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมเป็นปัจจัยลงผลอันดับ 3 ต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่นเดียวกับไข่มุก เสาวจันทร์ (2543) พบว่า ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สติปัญญาส่งผลเป็นอันดับ 3

3. การเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษาสายอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามผลการเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษาสายอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรีขาดแรงจูงใจในการกระตุ้นให้ศึกษาต่อสายอาชีพและขาด ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Cook (1967 : 799) ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเมืองเจฟเฟอร์ มลรัฐวีนคอนซิน จานวน 384 คน ผลการวิจัยพบว่า การเลือกอาชีพจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมากมีระบบกับพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม สติปัญญาและความสนใจในอาชีพ สอดคล้องกับเขียน วันทนิยตระกูล (2553) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงจูงใจที่จะทำให้สิ่งต่างๆ ให้ได้ความสำเร็จ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความมานะ พยายาม อดทน ทำงาน มีแผนตั้งระดับความหวังไว้สูงและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ส่วนผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีลักษณะการทำงานที่ไม่มีเป้าหมายหรือตั้งเป้าหมายง่าย ๆ เพราะกลัวความล้มเหลวในการทำงาน และสอดคล้องกับนิตยา สิทธิเสือ (2553) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายความว่า เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่างๆ ที่จะแก้ปัญหาอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้เตือนใจ อารีโรจนกุล (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่อในสายอาชีพมีเกรดเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ในระดับ 2.01-2.50 ประเภทของสถานศึกษาที่จบการศึกษาชั้น ม.3 มากที่สุด คือ ประเภทโรงเรียนขยายโอกาส

4. การเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษาสายอาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี จำแนกตามสถานศึกษาในสังกัด ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้นของทุกสังกัดในจังหวัดสระบุรีมี บริบท และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสายอาชีพศึกษาค่ายๆกัน ซึ่งสอดคล้องกับวรรณพร ปานภาค (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสายอาชีพศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมพยากรณ์การตัดสินใจเลือกสายอาชีพศึกษาของนักศึกษา ได้แก่ ทศนคคตต่อการเรียนสายอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ทางด้านจิราลักษณ์ ฤทธิเดชโยธิน (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยา พบว่า ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนและค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และสอดคล้องกับเตือนใจ อารีโรจนกุล (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาฬและบริหารธุรกิจ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ทั้ง 5 ปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดเป็นอันดับ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียน มีการตั้งเป้าหมายของตนเองในอนาคตไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าจะประกอบอาชีพอะไร จึงได้ตัดสินใจเลือกตามอาชีพที่ตนเองได้กำหนดไว้ในอนาคตส่วนปัจจัยด้านอื่นมีอิทธิพลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษา ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ปัจจัยด้านครูแนะแนว และปัจจัยด้านเพื่อนและรุ่นพี่ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี
2. ควรมีการศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักเรียน ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี
3. ควรมีการศึกษาการพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ สถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษากลุ่มของนักเรียนที่ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี
4. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี
5. ควรศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการศึกษายาชีพของสถานศึกษาในจังหวัดสระบุรี

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา สารทอง. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะข้อมูลทั่วไป การเห็นคุณค่าในตัวเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในนักศึกษาสายอาชีพ และนักเรียนสายสามัญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เขียน วันทนีตรกูล. (2553). แรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างไร. [Online]. Available : http://www.lanna.mbu.ac.th/artilces/Intrinsic_Kh.asp. [2562, สิงหาคม 1].
- ไข่มุก เสาวจันทร์. (2543). ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด

- ปทุมธานี.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จินตนา โนนวงศ์. (2558, เมษายน). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มและการวิเคราะห์ชีพพอว์เวอร์แวกเตอร์แมชชีน, วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 9 (ฉบับพิเศษ), 77-78.
- จิราลักษณ์ ฤทธิเดชโยธิน. (2544). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เจตน์นที ราชเมืองมูล. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เตือนใจ อารีโรจนกุล. 2556. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- นิตยา สิทธิเสือ. (2553). ผลของการเสริมสร้างพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านทับช้าง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ภักขุตา เสรีรัตน์. (2560). ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- วรรณพร ปานภาค. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสายอาชีพศึกษาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตมโนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550-2554. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.
- Cook, Walter Roy. (1967, August). Factors Associated with the Occupational Choices of Young Men. Dissertation Abstracts International, 28, 799-A.
- Yamane, Taro. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. 3rd. Newyork : Harper and Row Publication.